

Hvad angår familiesammenføring med ægtefælle og børn til sådanne herboende personer foreslås det endvidere, at det *kan* kræves som betingelse for opholdstilladelsen, at den herboende godtgør at være i stand til at forsørge familiemedlemmet.

Som det fremgår, er disse sidstnævnte regler fakultative.

Dette indebærer, at udlændingemyndighederne undtagelsesvis kan meddele opholdstilladelse i tilfælde, hvor det forekommer særlig velbegrunder, f.eks. til ægtefælle og børn, uanset at det ikke kan antages, at den herboende kan opfylde sin forsørgelsespligt i forhold til de pågældende. Den pågældendes tilknytning her til landet vil i den forbindelse skulle indgå i vurderingen. Er den pågældende *dansk statsborger*, vil det være naturligt at lade dette forhold indgå med stor vægt ved vurderingen, idet det i disse tilfælde kan forekomme uheldigt – eller ligefrem umuligt – at kræve, at den pågældende bosætter sig hos familien i udlandet.

Er den herboende *flygtning*, bør en ansøgning om opholdstilladelse for den pågældendes børn og ægtefælle imødekommes, også selv om det ikke kan godtgøres, at forsørgelseskravet kan opfyldes, i hvert fald hvis ægteskabet er indgået eller børnene avlet inden indrejsen til Danmark. Er ægteskabet indgået mellem flygtningen og en udlænding under flygtningens ophold her i landet, må det bero på et konkret skøn, bl.a. over flygtningens mulighed for at bosætte sig i ægtefællens hjemland, om opholdstilladelse kan meddeles på trods af, at forsørgelseskravet ikke kan opfyldes.

For så vidt angår forældre til flygtninge, må det bero på et skøn – bl.a. over tilknytningen mellem flygtningen og forældrene og over, i hvilket omfang forældrene i hjemlandet var optaget i flygtningens husstand under opholdet dér – om opholdstilladelse bør gives. Som anført ovenfor vil det imidlertid være den almindelige regel, at opholdstilladelse afslås.

2.4.2.2. Ordningens praktiske administration

Ved administrationen af den foreslåede bestemmelse forudsættes, at vurderingen af, hvorvidt der er et reelt grundlag for en herboende persons erklæring om at ville og kunne forsørge de pågældende familiemedlemmer, foretages af de sociale myndigheder. Udlændingemyndighederne skal således til brug ved behandlingen af disse ansøgninger indhente en udtalelse fra de sociale myndigheder om, hvorvidt den pågældende er i stand til at forsørge de familiemedlemmer, der ønskes hertil. Udlændingemyndighederne må i disse tilfælde forudsætte fra de sociale myndigheder at få en klar indstilling om, hvorvidt dette er tilfældet, og bør kunne lægge den-

ne indstilling til grund ved vurderingen af forsørgelsesbetingelsen i forbindelse med afgørelsen om familiesammenføring.

De sociale myndigheders vurdering af den herboendes forsørgelsesevne bør tage udgangspunktet i den levestandard, der er sædvanlig her i landet.

Lever den herboende f.eks. af kontanthjælp kan det ikke antages, at han er i stand til at forsørge sine familiemedlemmer ved denne hjælp, heller ikke selv om den pågældende selv finder, at kontanthjælpen rigeligt rækker til også at forsørge de pågældende familiemedlemmer, og at familiens levestandard måske i alle tilfælde bliver bedre end den, de har eller kan opnå i hjemlandet.

For at lette de sociale myndigheders skøn i denne forbindelse vil det være naturligt, at Socialministeriet udsender en vejledning til de sociale myndigheder om principperne for den ovennævnte vurdering af forsørgelsesevnen.

Et rimeligt mål for vurderingen af forsørgelsesevnen må være, at den herboende har indtægter, der mindst svarer til, hvad han kunne have fået (afhængig af ægteskabelig status, antal børn og boligudgift) i kontanthjælp plus den kontanthjælp, den eller de familiesammenførte ville være berettiget til.

2.4.3. Inddragelse af opholdsret

Efter de gældende regler i bistandslovens § 4 og udlændingelovens § 18 er det som nævnt således, at de sociale myndigheder kan træffe bestemmelse om hjemsendelse af en udlænding, der ikke har de fornødne midler til sit underhold, medmindre udlændingen har opholdt sig her med henblik på varigt ophold i mere end 2 år (fristen foreslås forlænget til 4 år, jf. § 1, nr. 6, og § 2).

I tilknytning til den ovennævnte ændring af forsørgelseskravets betydning ved behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring, bør det forudsættes, at også reglerne om hjemsendelse af udlændinge, der ikke har de fornødne midler til deres underhold, i højere grad anvendes.

2.4.4. Inddrivelse af offentlig hjælp

Som det andet led i en mere effektiv håndhævelse af forsørgelseskravet foreslås det i § 1, nr. 5, at der indsættes udtrykkelig hjemmel til, at offentlig hjælp, der ydes en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter reglerne om familiesammenføring, kan indrives hos den person – garanten – der har påtaget sig at forsørge ansøgeren. Denne regel har alene betydning i de tilfælde, hvor forældre eller fjernere slægtninge til herboende personer er kommet hertil efter reglerne om familiesammenføring, idet bi-